

Kız ve Kuğu Gölü

Jane MEADOW

Kız ve Kuğu Gölü

Jane MEADOW

Bir zamanlar, evinin yakınındaki sessiz gölü ziyaret etmeyi çok seven Maya adında bir kız vardı. Hardal sarısı yağmurluğunu giyer ve içinde bir eskiz defteri olan küçük bir kanvas çantası taşırdı. Göl sakin ve durgundu, uzun sazlar esintide fısıldardı. Maya düz bir taşın üzerine oturup suyu saatlerce izlemeyi severdi.

Sisli bir sabah, Maya koyu yeşil lastik çizmeleriyle çamurlu patıkada parmak uçlarında yürüdü. Sazların arasında hafif bir hışırtı duydu ve dinlemek için durdu. Otların arasından, içine soluk renkli yumurtalar yerleştirilmiş örülmüş bir saz yuvası gördü. Anne kuğu yuvada oturuyordu, beyaz tüyleri hafifçe kabarmıştı. Maya nefesini tuttu ve hiç kıpırdamadı.

Anne kuğunun uzun, kıvrık bir boynu ve siyah tabanlı parlak turuncu bir gagası vardı. Koyu gözleri Maya'yı sakince izliyordu. Maya çimenlere oturdu ve eskiz defterini açtı. Kuğunun zarif şeklini ve sazların arasındaki yuvayı çizdi. Göl o kadar sessizdi ki kuğunun hafif nefesini duyabiliyordu.

Kısa süre sonra bir baba kuğu görüldü, anneden daha büyük ve daha gururluydu. Beyaz tüyleri parlıyordu ve turuncu gagasının tabanında siyah bir yumru vardı. Sakin suda yuvanın etrafında döndü, sonra yakınlara yerleşti. Maya gülümsedi. Kuğuların kendilerini güvende hissettiğini biliyordu çünkü göl huzurluydu.

Maya okuldan sonra her gün göle döndü. Kuğuları düz taşından izledi, her zaman iyi bir mesafe bıraktı. Anne kuğu yuvasında kaldı, yumurtaları sıcak tuttu. Baba kuğu tetikte ve kararlı bir şekilde etrafta süzüldü. Maya'nın eskiz defteri zarif kuşların çizimleriyle doldu.

Güneşli bir cumartesi, bir grup ziyaretçi göle geldi. Kuğuları işaret ederek konuşup güldüler. Bazıları suyun kenarına yaklaştı, biri dürbün tutuyordu. Bir başkası kamerasını kaldırdı. Anne kuğu başını kaldırdı ve yuvada kıpırdandı, endişeli görünüyordu. Baba kuğu hızlı, dar daireler çizerek yüzdü.

Maya kuğuların huzursuzlandığını gördü ve yardım etmesi gerektiğini anladı. Dostça bir gülümsemeye ziyaretçilere doğru yürüdü. 'Affedersiniz,' dedi kibarca, 'ama kuğular yuva yapıyor. Dinlenebilmeleri için geride durmamız ve sesimizi alçak tutmamız gerekiyor.' Ziyaretçiler ona merakla baktılar.

Kameralı adam, 'Neden daha fazla yaklaşamıyoruz? Sadece bir fotoğraf istiyoruz,' diye sordu. Maya yuvayı işaret etti. 'Çok yaklaşırsak anne kuğu yumurtalarını bırakabilir,' diye açıkladı. 'Ve gürültü yaparsak kuğular korkar. Yuvalarıyla ilgilenmek için sessiz, güvenli bir yere ihtiyaçları var.'

Ziyaretçiler Maya'nın nazik sözlerini dinlediler. Yuvasında çok sakin oturan anne kuğuya ve yakınlarda koruyucu bir şekilde süzülen baba kuğuya baktılar. Tek tek suyun kenarından geri çekildiler. Seslerini yumuşak fısıltılara indirdiler. Kameralı adam kamerasını indirdi. 'Haklısın,' dedi. 'Onlara alan verelim.'

Maya ziyaretçilere büyük bir söğüt ağacının arkasından izlemek için iyi bir yer gösterdi. 'Onları buradan rahatsız etmeden görebiliriz,' dedi. Grup sessizce toplandı. Uzaktan, kuğuların yeniden huzura kavuşmasını izlediler. Anne kuğu başını içine çekti ve baba kuğu yuvaya yakın süzüldü.

Göl yeniden sessizleşti, tam Maya'nın sevdiği gibi. Kuğular dinlendi ve yuvalarıyla ilgilendi, ziyaretçiler izlerken gülümsedi. Küçük bir kız Maya'ya fısıldadı: 'Bize anlattığın için teşekkürler. Kuğular çok güzel ve şimdi mutlular.' Maya başını salladı, aralıklı dişli gülümsemesi parlaktı. 'Sadece huzura ve sessizliğe ihtiyaçları var,' dedi.

O günden sonra Maya bir parça dal parçasından küçük bir tabela yaptı. Dikkatli harflerle yazdı: 'Lütfen sessiz olun, kuğular yuva yapıyor.' Tabelayı patikanın kenarına yerleştirdi. Ziyaretçiler tabelayı okudu ve geride durmayı hatırladı. Göl sakin kaldı ve kuğular huzurlu kaldı.

Haftalar geçti ve bir sabah Maya minik cıvıltı sesleri duydu. Söğüt ağacının arkasından baktı ve yuvanın yakınında paytak paytak yürüyen üç tüylü gri yavru kuğu gördü. Anne kuğu onları gururla izliyordu ve baba kuğu yakınlarda süzülüyordu. Maya'nın kalbi sevinçle doldu. Sessiz özeni kuğu ailesinin büyümesine yardımcı olmuştu.

Ziyaretçiler sık sık geri döndü, ama artık her zaman mesafelerini koruyor ve yumuşak konuşuyorlardı. Yavru kuğuları işaret edip gülümsediler. Bazıları arkadaşlarını getirdi ve onlara tabeladan bahsetti. Göl, kuğular ve orada yaşayan tüm canlılar için huzurlu bir sığınak olarak kaldı.

Maya düz taşında oturdu ve eskiz defterine yavru kuğuları çizdi. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. Küçük eylemlerin bile yaban hayatını koruyabileceğini öğrenmişti. İnsanlardan geri durmalarını ve sakın kalmalarını isteyerek gölü sessiz ve güvenli tutmuştu. Kuğular dinlenebilir ve ailelerini huzur içinde büyütebilirdi.

O günden sonra Maya fırsat buldukça gölü ziyaret etti. Yabani canlıların yaşamak için sessiz, güvenli yerlere ihtiyacı olduğunu her zaman hatırladı. Ve kuğuları suyun üzerinde zarıfçe süzölürken gördüğünde hep gülümsedi. İyiliğı bir fark yaratmıştı ve huzurlu göl onun ve kuğular için her zaman özel bir yer olacaktı.